GNM: CO JE PODSTATOU NÁDORŮ?

written by Vladimír Bartoš | 29. 1. 2024

Zdroj

Přeložila: Mgr. Jana Schön

Pro Symbiózu Života upravil: Vladimír Bartoš

Lékař Ryke Geerd Hamer v únoru 1979, v té době šéf interny na onkologické klinice v německém Mnichově, začal provádět mimořádný vědecký výzkum. Na základě poznání, že všechny tělesné procesy jsou řízeny z mozku, začal analyzovat CT snímky mozku svých onkologických pacientů a porovnával je s jejich osobní historií. Podnětem k tomuto zcela novému přístupu bylo, že sám doktor Hamer byl diagnostikován s rakovinou krátce po tragické smrti jeho syna Dirka v prosinci 1978.

To, co dr. Hamer objevil, bylo zarážející. Zjistil, že když zažijeme neočekávaný emoční stres, tento "konfliktní šok" zasáhne oblast v mozku, která je naprogramována tím způsobem, aby se vypořádala s přesně konkrétním typem prožívaného negativního stresu. Z více než 40 000 případových studií dr. Hamer zjistil, že když mozek zaznamená "otřes", který je viditelný na CT snímku mozku, tak zároveň zareaguje orgán nebo tkáň, které jsou řízeny ovlivněnou oblastí mozku. V závislosti na přesné povaze konfliktu orgán buď zareaguje množením buněk, tj. růstem nádoru, nebo ztrátou tkáně.

Vezměme si například **rakovinu plic**. Naše plíce se skládají z milionů plicních alveol (drobných vzduchových vaků, tj. sklípků), které regulují dýchání a následně zásobují naše těla kyslíkem. Dr. Hamer zjistil, že konflikt, který je spojený s buňkami plicních sklípků, je tzv. "Konflikt strachu ze smrti", protože z biologického hlediska je panika ze smrti přirovnávána k neschopnosti dýchat. V okamžiku, kdy dojde ke strachu ze smrti, například v důsledku šoku z diagnózy rakoviny, což je spojováno s "rozsudkem smrti", buňky plicních sklípků se okamžitě začnou množit a vytvoří plicní nádor. Nádor bude stále růst, dokud bude strach ze smrti aktivní. Na rozdíl od konvenčního pohledu není množení plicních buněk zbytečným procesem, ale slouží zcela určitému biologickému účelu – totiž ke zlepšení kapacity plic a tím pádem k optimalizování šancí organismu na přežití. Dr. Hamer prokázal, že rakovina plic se u člověka rozvine pouze tehdy, když se na CT snímku mozku objeví konfigurace ostrých soustředných prstenců v konkrétní odpovídající oblasti mozku v důsledku otřesu (šoku) z neočekávaného "strachu ze smrti".

Vzhledem k tomu, že **k uzdravení může dojít až po vyřešení konfliktu, GNM se zaměřuje na identifikování a vyřešení původního konfliktu**. Především je nejdůležitější vytvořit prostředí bez strachu a paniky, aby byl proces hojení dokončen bez nebezpečí, že dojde k nových konfliktním šokům. Během fáze hojení prochází celý organismus obdobím oprav a zotavení. V případě rakoviny plic je tomu tak, že ve chvíli, kdy je Konflikt strachu ze smrti vyřešen – např. díky naději, podpoře a povzbuzení, ale hlavně díky pochopení biologického významu rakoviny – nádor přestane růst. Během fáze hojení je

nádor rozkládán specializovanými mikroby, kteří byli v průběhu evoluce “vycvičeni” právě k tomu. V případě plicní tkáně se aktivují tuberkulózní bakterie, jejichž úkolem je rozložit nyní již nadbytečné buňky. Zbytky nádoru jsou vykašlávány, proto sputum (hleny) obsahuje tuberkulózní výměšky často s příměsí krve. Tento stav se klinicky nazývá **plicní tuberkulóza**. Pokud nejsou tyto užitečné mikroby dostupné kvůli nadměrnému užívání antibiotik, nádor se zapouzdří a zůstává na svém místě. Rutinní vyšetření by pak mohlo odhalit neškodné uzliny a potenciálně vyvolat nový šok z diagnózy.

To, co zde bylo řečeno o léčebném procesu rakoviny plic, platí podle zjištění dr. Hamera úplně stejně pro **rakovinu jícnu, tlustého střeva, konečníku, ledvin, jater, prostaty, dělohy nebo prsních žláz** – přičemž každý typ rakoviny je biologicky spojen s konkrétním typem konfliktu, který dr. Hamer identifikoval na základě mnoha tisíc případů.

Orgány, které jsou řízeny ze starého mozku (mozkový kmen a mozeček), jako jsou plíce, tlusté střevo, jícen, játra, ledviny nebo prsní žlázy, způsobují během konfliktně aktivní fáze růst nádoru, zatímco orgány, řízené z nového mozku (velký mozek), jako jsou vaječníky a varlata, děložní čípek, průdušky, hrtan, kosti a lymfatické uzliny, platí pravý opak. Tyto orgány reagují na konflikty ztrátou tkáně, jak je vidět např. u nekrózy vaječníků nebo varlat – a opět platí, že ke změně tkáně nedochází náhodně, ale ze zcela konkrétního biologického důvodu. Ve chvíli, kdy je konflikt vyřešen, tkáň, k jejíž ztrátě došlo zvředovatěním během fáze aktivního stresu, je nyní znovu doplňována novými buňkami. Sem patří např. **nádory vaječníků a varlat, rakovina děložního čípku, karcinom průdušek či hrtanu, lymfom i různé druhy sarkomů**. Podle konvenčních lékařských standardů jsou tyto typy rakoviny považovány za zhoubné bujení, ačkoli ve skutečnosti jde o **fázi hojení** těchto tkání a nárůst buněk je procesem **doplňování** a tyto nové buňky nelze považovat za „rakovinné buňky“.

GNM nabízí – poprvé v historii – biologická kritéria, která klasifikují rakovinné bujení na základě embryologie a evoluční vědy. Objevy dr. Hamera vysvětlují, proč se určité tělesné buňky náhle začnou množit, proč nádor roste na té které části těla, jaký konkrétní konflikt vyvolává růst nádoru, z jaké části mozku je nádor řízen a jaký terapeutický přístup je proveditelný pro každý typ rakoviny. Dozvídáme se, že nádor, který roste během fáze hojení jako součást opravného procesu, má zcela jiné vlastnosti, než nádor, který roste v konfliktně aktivní fázi jako přirozená reakce v bitvě o přežití.

Standardní medicína, fixovaná pouze na rakovinné bujení a neschopná rozpoznat dvě fáze každé nemoci, interpretuje rakovinu jako buňky, které zešílely a které nakonec organismus zabijí, pokud je neudrží na uzdě chemoterapie, radioterapie nebo operace. V důsledku tohoto dogmatického pohledu se slovo “rakovina” stalo synonymem pro beznaděj, strach a zoufalství.

Na základě přirozených biologických zákonů, které přesně určují příčinu, vývoj a hojivý proces rakoviny, je doktrína o destruktivních rakovinných buňkách neudržitelná. Rozsáhlý výzkum rakoviny, který prováděl Dr. Hamer, ukazuje, že standardní klasifikace nádorů jako “benigní” nebo “maligní” je přebytečná. Připomíná se nám, že příroda neukrývá žádnou zhoubnost. Příroda vždy pracuje cíleně a konečnou silou přírody je zajistit si své vlastní

přežití. Jelikož jsme my lidé součástí přírody, na což někdy zapomínáme, příroda se vždy snaží zajistit naše vlastní přežití a přežití našich potomků.

Další texty ke studiu:

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)

GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY

Lenka Bednářová: Zákonitosti Germánské nové medicíny

GNM: TEORIE METASTÁZ